

[Jens Thoft]

opmærksom på, at danske aktieejere stilles beskætningsmæssigt dårligere end skatteudlændinge. Det er nogle af de problemer, der er.

Men lad os så se på, hvad skatteministeren i sit lønkammer, i sin fristil har fået taget sig sammen til at komme med. Jeg er selvfølgelig uenig i ministerens forslag politisk, men man skal jo ikke skælde et rovdyr ud for, at det dræber de svagere for selv at kunne blive møt – sådan er rovdirets instinkt. Jeg skal derfor heller ikke bebrejde skatteministeren, at han tager fra de fattige og giver til de rige, sådan er nu denne regerings instinkt.

Men det tekniske er så udueligt, at det skrider til himlen. Ikke et eneste problem, Formueskatteudvalget har rejst, er det lykkedes ministeren at løse. Vi har allerede i den forrige del af debatten været inde på spørgsmålet om ligestilling. Hvor er ligestillingen mellem den enke, hvis mand døde den 31. december 1987, og den enke, hvis mand døde den 1. januar 1988? Den ene har ét bundfradrag, den anden har to bundfradrag. Hvor er ligestillingen mellem den enlige og den enlige, som er enlig, men altså enke? Hvor er der gjort forsøg på at løse disse mange problemer?

Forslaget koster en masse penge, og det er ikke engang brugbart som valgoplæg, for den utilfredshed, der er med formueskatten, vil naturligvis fortsætte. Det er fortsat den lille millionær, der kommer til at betale den ene procent, mens multimillionæren kommer til at betale 0,46 pct. eller endnu mindre.

Hvis det her forslag var et svendestykke til den lille skatteministereksamen, så ville min karakter være 03. Når ikke den blev 00, er årsagen, at skriften er pæn, og at der dog er gjort forsøg på at imødekomme en del af kritikken vedrørende bundfradragene, men det lykkedes ikke ministeren at løse det problem.

Skrumsager Skau (V):

Først vil jeg takke Formueskatteudvalget for den meget omfangsrige, oplysende og meget klare konklusion og anbefaling, det er nået frem til i den netop afgivne betænkning om beskatning af formuer.

Konklusionerne på side 22 i det omfattende materiale er et vigtigt udgangspunkt for regeringens forslag til reduktion af formueskatten. Såfremt landets statsfinanser havde været i en endnu bedre situation, var der nok heller ingen

tvivl om, at regeringen havde foreslået en hurtigere og yderligere afvikling af formueskatten for at sikre en bedre samfundsmæssig ressourceanvendelse, for at sikre en øget selvfinansiering af de små og mellemstore virksomheder, for at sikre øget opsparring i obligationer og pengeinstitutter, hvor vi nu har negativt afkast, for at imødegå skilsmisser grundet formuebeskatningen – som vi tidligere har hørt, har vi jo en særskat på ægteskabet – for at fremme opsparringen og for derved at hæmme forbruget og selvfølgelig for at sikre kapital og virkelyst og initiativrigdom i Danmark, i stedet for at kapital, lederevner og initiativlyst flyder ud af landet, som det også fremgår af betænkningen.

Der er en klar understregning af, at formueskatten er skadelig for landet, for opsparringen, for vores konkurrenceevne, for vores beskæftigelse, for de arbejdsløse.

Selv om udvalgsarbejdet har taget sin tid, er det rosværdigt, at regeringen kun få dage efter betænkningen har forelagt Folketinget et godt forslag, som bør kunne få et bredt forlig bag sig. Selvfølgelig kender vi Socialdemokratiets og SF's synspunkter, som går ud på, at man ved beskatning af kapital fordeler rigdom. Men det er naivt. Ved beskatning af formuerne fjernes de fra Danmark. Det fremgår ganske tydeligt af betænkningen.

Hvilken gavn har hr. Jensen af, at kapitalgrundlaget i den virksomhed, han er ansat i, forsvinder, at det bliver udhulet ved formuebeskatningen og ved kapitalflugt, så der ikke er kapital tilbage til forbedring af konkurrenceevnen og til investering i nye arbejdspladser? Hr. Jensen har ingen gavn heraf. Tværtimod bliver han arbejdsløs og dermed en belastning for det øvrige samfund ved de yderligere udgifter, som bliver pålagt. Det betyder yderligere fattigdom at fordele. Vi har allerede set mange – for mange – eksempler i pressen og i fjernsynet.

Den lettelse af formuebeskatningen, regeringen har foreslået, vil uden tvivl medføre flere investeringer, flere arbejdspladser. I den forbindelse vil jeg gerne gentage skatteministerens globale, men enkle økonomiske synspunkt fra fremsættelsestalen, nemlig at hvis blot 3.000 personer kommer i beskæftigelse, vil provenutabet blive opvejet af merindtægter fra skat og sparede udgifter til dagpenge.

S og SF fokuserer alene på den enkeltes formue og tænker alene på, at vedkommende vil